

تک برگی راه کارگر

روزنامه سیاسی، کمیته مرکزی سازمان کارگران انقلابی، ایران (راه کارگر) سردبیر: آرش کمانگر شماره 194 یکشنبه 2 فوریه 1383 --- 21 مارس 2004

اعلامیه کمیته مرکزی سازمان
بمناسبت فرا رسیدن عید نوروز
ص 4

مروری بر سه رویداد

تقوی روزبه t.roozbeh@freenet.de

1- در ضرورت حمایت جنبش دانشجویی از جنبش معلمان
بی تردید پراکنده حرکات اعتراضی (اعم از صنفی یا سیاسی)
با وجود کثرت این گونه اعتراضات، یکی از دلایل عدمه ناکامی آن
ها در نتیجه به اهداف خود و به همان اندازه یکی از دلایل عدمه یکه
تازی حاکمیت را تشکیل می دهد. پراکنده حرکات فوق خود را هم در سطح
عمودی (پیوند صنف معین) و هم در سطح افقی (پیوند و حمایت صنف
های گوناگون با پیگدیگر و از پیگدیگر) و بطور کلی در ناهم زمانی و
ناهم زبانی حرکات اعتراضی نشان می دهد. بقیه در صفحه 6

انتلاف آبادگران یا اتحاد غارتگران؟!
جمشید پدرام

اعلامیه مشترک شش سازمان،
در مورد رویدادهای کردستان

خبر و رویدادهای مهم

هر روز تان نوروز، نوروز تان پیروز!

باردیگر ذره وار، رقص کنان آمدیم
زان سوی گردون عشق، چرخ زنان آمدیم
(مولوی)

امیر حواهی لنگرودی
amir_1@hotmail.com

سال بد، سال اشک، درد و عزا،
سال روزهای سخت واستقامت بیشمار مردم،
سال زمین لرزه بم و جان شویی هزاران هزار زن و مرد،
سال به گلوله بستن کارگران معدن مس میروک شهر
بابک، سال فنای دگرباره حرام بودن اعتصاب کارگران،
سال چوبک های اعدام خیابانی مجرم خرید و فروش مواد
آدم کش شیطانی، سال فروختن بیشمارانی چند، آنهایی که رفته اند
آنها یی که باقی مانده اند و می بایست
از فراز شانه هایشان، راههای نرفته راجستجو کنند،
باری سال بد به آخر رسیده و نوروز شادمانه در راه
است، پنجره ها را بگشاییم!
هر رهار و سال نو، از افق ها و امید های تازه بشارت
میدهند، از رویش و شکفت، از گرمای حیات و نیروی بیا
خاستن، شادمانه های هستی بخش پیروزی!
بقیه در صفحه 2

درس‌هایی از
بهار طبیعت
برای
بهار جامعه!

آرش کمانگر arash.k!rahekargar.net

ملت‌ها بدون سنت‌های گوناگون خویش معنا ندارند، در تاریخ هر
ملتی، راهی‌پمایی هزاران ساله سنت‌ها را به وضوح می‌توان دید.
برخی از این سنت‌ها، زائیده کار و زیست مردمان عادی در طول
قرن است، برخی را اما سلاطین به ضرب شمشیر و درفش و یا
 Zahدان و موبدان به نیابت از آسمان دست در دست حاکمان بر
زمینیان تحمل نمودند و آن را سنت خوانند.
بقیه در صفحه 3

ادامه از صفحه یک

هر روز تان نوروز

عمو نوروز نوید بخش، چنین جاودانگی بشارت دهنده در هر کوی، بزرنگ، ده و شهری به وسعت کشور ما و مردمانی از افغانستان، تاجیکستان، تاشکند، هند، بین‌النهرین، مصر، ملت کردد رجای جای جهان و تا دور دسته‌است!

در سراسر تاریخ وینه هایی که در خاطره مردمان مابه یادگار مانده، جنگ میان ستمدیدگان، ستمگران در هزاران هزار چهره تابه امروز رخ نموده است، عرصه این نبرد از آوردگاه سراسر در درون تا دورترین افق زمستان و تابانی‌کی بشارت فرهنگ و رسوم، همواره در لباس شعر، غزل، ترانه درآمده و بدل به خوشگوارترین زمزمه های بشری شده است.

نوروز یکی از شادیهای هزاران ساله و گرامی ترین جشن همیستگی قومی و ملی ایران بوبه برگزاری آن نشانه ای از جلوه های روح ملت است.

در نوروز تلاش زنان و مردان صاحبدل بر این بوده و است که تمام کینه و کدورت ها از میان جمع، رخت بریندند و صلح، صفا، جایگزین عداوت و نامهربانی ها گردد.

در ایران چه گذشته ها و امور هر نوع غلیان بشري به گاه فصل و کار، کشت و درو، بی هیچ پیچ و تاب رمزآلودی بر فراز امواج انسانی، به پر جم نیروی معارض برای دگرگونه گی تاریکی ها و سپری کردن زمستان سهمناک به اهتزاز درآمده است.

آداب و رسوم، سنت و اعیاد گوناگون، زاییده شادی، سرور و بیزاری زنان و مردان به وقت کار و نیاز در برابر بوداد مالکان و اربابان خانه نشین بوده است.

مردمان هریک در طلب نوساختن، روشنایی را برای غیربرترافت، رویش و زایش را برخوبیش گشودن، غبار گرم و رونج از جان سودن و به پایکوبی ویگانگی اندیشیدن و دوری گزینی از ننگ و نفرت، همواره در طلب وصول بهارانی دکدر راهپیمایی سترگشان، بسوی جهانی آسوده تر، بهارانی دگر را آرزو می‌کنند.

تابه امروز همگان، در کارت تبریک نوروزی شان، همواره چنین آرزوهای نیکی را به قلم رانده اند، تنها تاریک اندیشانند که هوا تیره و مسموم را طالبند، چراکه موجودیت کثیف‌شان، دروغ‌خامت اوضاع و ناسودگی دیگران تعریف می‌گردد!

در ایران قاتلان خنده و سبزه و رویش، آنانیکه کمر به قتل عام یک نسل بسته و نقش بی خردی مغلوب شان در مقابل با بود زندگی مردمان ماست، هر نوروز جشن و سلاحدی است برای دفاع از حق نفس کشیدن و رها کردن جانهای بیقرار در شگفتگی گل و بوته بهاران.

چهارشنبه سوری هر سال تابش موج سارچوانانی است که نه تنها به رسم سنت دیرینه بلکه پریند از آتش را با شعار مرگ بر شب پرستان و تاریک اندیشان به شستن زردی رو و سرخی آتش گره می‌زنند تا غباری‌قرایرها را لاجان هایشان بربایند!

نوروز برای مردم ایران، مظهر بهرزوی، تجدید حیات، شادابی و شادمانی است، نوروز پیام زندگی و دوام و مانایی حیات است و از همین روزت که رژیم جمهوری اسلامی برآن شمشیر کشیده است ولی مردم ما تا به امروزشان دادند که مقاومت می‌کنند، حاجی پیروز را به میدان می‌کشند، لباس سرخ او که مظهر شادی است، خشم مخالفان سور، سور، سورود، سوری، سالاری، سعادت و سبزه را ری مردمان ما را که بهترین هفت سین سالشان است، به تعجب وجودی خود غمگانه می‌خواهند ولی تا به امروز نتوانستند.

هوای بهاری بقول مولوی رقص کنان، چرخ زنان، زان سوی گردون عشق، ذره وار، وقتی از راه میرسد، هیچ چیز جلوه دارش نیست، شادمانی مردمان را بر می‌انگیزد، غم را به نهان خانه میرید، باید گفت: نوروز ماندنی و این رژیم رفتگی است همانگونه که اسلاف آنان به زیاله دانی تاریخ فرو رفتند!

گل، سبزه، حیات و بهاران ماندنی است، مردم هر ساله زردی روی به سرخی آتش میدهند، ماهی قرمز به آب می‌اندازند، با خنده، رقص، نوای شادی به استقبال نوروز میروند!

امسال نیز چون گذشته خانه تکانی می‌کنند و برای لرزاندن دیوارهای نظام و شعار آزادی همه زندانیان سیاسی ابتداء به همراه خانواده های اعدامیان به خاوران می‌روند تا با عزیزان خود وداع کنند و روزشنیه در آستانه حلول سال نو بر پیه های اوین گرد هم می‌آیند تا با صدای بلند آزادی بی قید و شرط همه زندانیان سیاسی را بر زبان رانند!

ما بازآمدن بهار دل انگیز را بر همه شماییان، مبارک باد می‌گوییم!!

ادامه از صفحه یک

درس‌هایی از

تاریخ نگاری ناسیونالیستی که فارغ از واقعیات، هر سنت میهنی را می‌ستاید و هر فراورده وطنی را وسیله‌ای برای فخر فروشی نزد دیگر ملت‌ها علم می‌کند، قادر نیست و بهتر است بگوییم مایل نیست سنت‌ها را از صافی منافع انسان‌ها عبور دهد. در نظرگاه آن‌ها این نه اصالت انسان که اصالت مکان یعنی وطن است که خود به خود وقایع و رویدادهای زمانه را سنت می‌کند. سنت‌هایی که پس از تولید، وطن را یکپارچه به تبعیت فرا می‌خواهند. اما آنان که به جای پرستش میهن باستانی، سنت‌های انسانی را می‌پرستند، آنان که به تاریخ کشور خویش و جهان، نه از دریچه سلاطین زمینی و منجیان آسمانی، بلکه از زاویه وسیع‌ترین توده‌های لگدمال شده می‌نگرند، نه تنها با سنت کردن هر رویداد مخالفاند بلکه با بزرگداشت هر سنتی نیز سر جدال دارند. وطن پرستان اما که خاک را به جای انسان خاکی می‌پرستند، هر رویداد نکوهدهای را سنت می‌کنند و هر سنتی را رویدادی پسندیده. ولی ما را با چنین تاریخی کاری نیست. می‌گویند انسان‌ها تاریخ خود را می‌سازند، اما زندگی این حق را به توده‌ها می‌دهد که هرگاه بخشی از تاریخ سنتی و سنت‌های تاریخی خویش را نپسندیدند، آن را ویران کنند یعنی این‌که به فراموش‌خانه ذهن خویش بسپارند. این عمل در گشته صورت گرفته در آینده نیز صورت خواهد گرفت. جهان فارغ از چنین فراموشی‌هایی هیچگاه گامی به سوی تکامل برنمی‌داشت. اما تکامل، نفی مکانیکی پدیدهای میرا نیست، نفی دیالکتیکی آن‌هاست. یعنی بدون دستچین و گلچینی از همه عناصر مثبت تاریخ و سنت ملت‌ها، چرخ جوامع به جلو رانده نشده است. ملتی که در حال نتواند از گشته برای آینده خویش درس بگیرد، سزاوار است که دیگران برای او تاریخ بنویسند و بسازند.

عيد نوروز یکی از این سنت‌های نیکو و نفاط روش در تاریخ کشورمان و نیز ملت‌های همسایه است که انسان می‌تواند از داشتن چنین سنتی به خود بیالد و از گرامیداشت پرشکوه آن شرمنده نشود. جشن سال نو در زیباترین فصل سال، آن هم بر ویرانه‌های زمستان سرد و عبوس - که محرومان بیش از همه چهره رشتاش را به خاطر دارند. این جشن حکایت لشگرکشی‌های کبیر به ملل "صغیر" نیست که انسان آزاده ایرانی از آن شرمنده شود، هرچند که نژادپرستان آریابی از آن لشگرکشی‌های پرشکوه سرمی‌شوند.

این ، عید قربان نیست که ابراهیمیان ، اسماعیلیان را به مسلح برنده شاید بندگی‌شان نزد پروردگار مقبول افتاد. عید نوروز عید زمینیان است، روز عاشقان طبیعت و محیط زیست، روز ستایش شادی، زندگی و بهار. بهاری که کمر زمستان را می‌شکند، زمستانی که سمبول سردی، تاریکی و انفعال است. این عید در یک کلام عید آدمیان است. عید آنان که نمی‌خواهند جوی‌های روان موجود را با جوی‌های آب موعود عوض کنند. بهشتی را که انقلاب طبیعت (بهار) در همین زمین واقعی در پیش روی مردمان ظاهر می‌کند، نمی‌تواند و نباید با بهشت و عده داده شده در آسمان محو شود. شادی دنیوی نمی‌تواند و شایسته نیست که در مسلح جزا و سزای اخروی قربانی شود. این عید، شایسته پرشورترین گرامیداشت‌هاست، چون که از طراوت و رویش سخن می‌گوید، زیرا که سختی و لختی زمستان را از جان شیفته به دور می‌کند، چرا که انقلابی در طبیعت پدید می‌آورد که ره‌آورده آن چیزی جز خوشی و سرسبیزی نیست. این عید، پرسه انسان است در قلمرو انسانیت!

اما انسان‌ها تشنگ میوه ممنوعه‌اند و اکنون انسانیت یعنی که شادی و آزادی به یمن حکومت الله - حاکمیت آسمان بر زمین- میوه‌ایست ممنوع. به همین خاطر عید نوروز در موسیم بهار جنبشی است از سوی "عوام" برای یورش به اباغ ممنوعه "اعیان" !

خمینی می‌گفت " اسلام را گریه زنده نگه داشته است" ، پس اگر ماردوشان عبا بهدوش بخواهند از ریزش خیمه شرع انور حذر کنند، چرا‌ای جز زهرالود کردن میوه‌های ممنوعه یعنی که شادی و آزادی (که بی‌عدالت، بی‌دوم خواهند بود) ندارند. به همین خاطر در ایران امروز، عید نوروز دیگر یک جشن و سنت ناتورالیستی صرف نیست، نمایش و همایشی‌ست سیاسی بین مردم جویای شادی و پایکوبی از یک طرف و پاسداران خواری و زاری از سویی دیگر.

اگر رژیم شاهی با پذیرش حق مردم برای گرامیداشت سمبولیک انقلاب طبیعت مواضع بود که جشن پایان زمستان به محملی برای پایان زمستان آریامهری تبدیل نشد که شد رژیم شرعی اما نه تنها از انقلاب اجتماعی بلکه از انقلاب طبیعی نیز می‌هراسد. مگر نه این‌که هر دو انقلاب، شادی را بر چهره دردمند مردم می‌نشانند؟ از این‌رو بی‌خیال‌ترین و غیرسیاسی‌ترین انسان‌ها نیز در ایران می‌دانند که با بزرگداشت عید، قدم در کارزار سیاسی گذاشته‌اند. اگر قرار است گریه و عزا و مرگ و خفغان، شیرازه حکومت اسلامی را از گسیختن رهایی بخشد، به طریق اولی خنده‌اند، پایکوبی، نونوار شدن و به قول ملایان " دنیاپرستی" اسباب سست شدن این شیرازه را فراهم خواهد نمود. اگر در گشته پاره‌ای از

ادامه از صفحه سه

درسهایی از

عاشقان زندگی، به پای دارنده آتشگه مبارزه، برای همنوایی با لگدمال شدترین انسان‌های جامعه - همان‌ها که حتی قادر به جور کردن هفت سین سنتی نیستند. فریاد می‌زند "عید ما روزی بود کز ظلم اثاری نباشد" ، اکنون ناگزیرند که برای رسیدن به عید جامعه جامعه ملتی بر شادی، آزادی، دموکراسی و عدالت اجتماعی با تمام قوا به رغم سفرهای ناقص میلیون‌ها زحمتکش، به پیشواز عید طبیعت بروند و هم‌صدا با انبوه لگدمال‌شده‌گان، گله‌های خنده و شادی را به سوی حکام شلیک کنند. در طول این مصاف اما باید به توده‌ها گفت که اگر نخواهیم و نتوانیم دوش به دوش یکدیگر همراه با ذوب شدن آخرین تنمه‌های بیخ‌های زمستانی، آخرین خاکریزهای جمهوری زمستانی ملایان را در میدان نبرد، محو کنیم و اگر با درس‌گیری از انقلاب ۵۷ هوشیار‌انهض از همیشه با اپوزیسیون‌های رنگارنگ رو برو نشویم (اپوزیسیون‌هایی که نباید به صرف مخالفت با حاکمان، حقانیت پیدا کنند) نخواهیم توانست بهار طبیعت را با بهار جامعه مضاعف کنیم. پس اگر نمی‌خواهیم شادی خود و کودکانمان تنها سیزده روز طول کشد، و اگر مایلیم این شادی عمری پایدار داشته باشد ناگزیر از پذیرش ضرورت انقلاب اجتماعی در ایران هستیم.

پس همنوا با حافظه ندا سرد هیم که:

بیا تا گل برافشانیم و می در ساغر اندازیم

فلک را سقف بشکافیم و طرحی نو در اندازیم

اگر غم لشکر انگیزد که خون عاشقان ریزد

من و ساقی بهم سازیم و بنیادش براندازیم

هر روز تان نوروز ، نوروز تان پیروز !

راه انداختند تا به حکومت گریه و ناله نه بگویند، و حضور خود در صحنه مبارزه را به شکل گویایی بیان کنند، و یا چهارشنبه سوری ها و سیزده به در ها را به عرصه شادی و سرور زندگی تبدیل کردن تا به حکومت شادی کش و غم آفرین دهن کجی کرده باشند و سنت های نیکوی خود را پاس داشته باشند. گاه در اوج غم و اندوه همگانی در روبار و به یاری مردم زیرآوار رفته و عزیز از دست داده شتافتند و هم یاری را علیرغم مزاحمت های نیروهای حکومتی به اوج رساندند تا پاس زندگی را داشته باشند. و گاه بر این تصور و توهمندی استند که کمک نیروی خارجی می تواند آن ها از شر ملایان زر و زورپرست نجات دهد. اما حوادث کشورهای همسایه آن ها به خود آورد و نیک دریافتند که نه یک جناح حکومتی، نه یک نیروی خارجی و نه یک شارلاتان دیگر نمی تواند به نفع آن ها و برای شکل دهی و استقرار بهار آزادی کمک کند. این تنها نیروی مستقل و منتشکل خودشان است که می تواند هم بهار آزادی را به شکوفه بنشاند و هم از این شکوفه های نورس دفاع کند و زندگی شایسته انسانی را تضمین نماید.

پس زنده باد شور زندگی! و زنده باد بهار آزادی!

کمیته مرکزی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

28 اسفند 1382- 18 مارس 2004

اعلامیه کمیته مرکزی سازمان

به مناسبت فرارسیدن نوروز

بهار فرامی رسد!

بهار فرامی رسد. و نوروز، روزی نو را نوید می دهد. این گردش زیبا، هر سال تکرار می شود، تا بهار زندگی طراوت و نشاط خود را از دست ندهد. اما بهار آزادی از چنین گردش هرساله ای برخوردار نیست. برای بهار آزادی باید جنگید و با چنگ و دندان از آن دفاع کرد. از 25 سال پیش، که مردم قهرمانانه بهار آزادی را آفریدند و شکوفه های معطر آن با داس روحانیون قدرت پرست درو شد؛ مبارزه برای بازآفرینی بهار آزادی، هر روز و هرماه و هر سال و در هر گوشه ایران ادامه دارد. در این مبارزه ی مداوم، مردم سرکوب های سختی را از سرگزرانند، قربانیان بی شماری دادند؛ و تجارب گرانبهایی کسب کردند. در ترکمن صحراء و کردستان به توپ بسته شدند؛ در تابستان 60 در خیابان ها تمام کش شدند؛ در پائیز 67 در زندان های عدل اسلامی به دار آویخته شدند؛ در زمستان 77 به شکل زنجیره ای به قتل رسیدند؛ و؛ اما دست از مبارزه برای آزادی و عدالت نکشیدند. در کارخانه ها و دانشگاه ها و محلات و ادارات مبارزات صنفي و سیاسی خود را تداوم بخشیدند؛ در شهرها و روستاهای دست به شورش زندند؛ در ارالک و شیراز؛ در قروین و اسلام شهر؛ در گرگان و سراوان و در بم و شهربابک نیروهای سرکوب روحانیت قادر تدار و فقیهان مستبد را به چالش طلبیدند.

در این مبارزه ی مدام برای بازآفرینی بهار آزادی، مردم تاکتیک های بسیاری را تجربه کردند. در خرداد 76 یک جناح حکومتی را در مقابل حاکمان اصلی علم کردند و آن ها را به جان هم انداختند تا راه خود را هموارتر سازند. وقتی کارکرد این شیوه به پایان رسید، آنها را به حال خود رها کردند تا بی وزنی شان را به رخ شان به کشند و خود با تمام توان در مقابل حاکمان اصلی به ایستاد و حق خودشان را از آن ها بگیرند. در مبارزه با قدرت مداران مستبد، به بهانه های گوناگون به خیابان ها ریختند و در شادی بیرونی های ورزشکاران جشن و پایکوبی

قبضه کامل قوه مقننه و درگام بعدی تسخیر سنگرقوه مجریه دیگراین جناح تمامیت گراست که خود را مستقیما درمقام پاسخ گوی به تمثیت عمومی می یابد. و برهمنی پایه هم اعتصابات کارگران مستقیما به معنای رودروری با جناح حاکم تلقی می شود. درهحال ورود به عصر خلافت اسلامی متراوف است با صدور متواالی احکام حکومتی. دراین دوره همان گونه که فقهای سورای نگهبان هم اطهارداشته اند، حکم ولی فقیه و حتی فرمایشات ایشان بالاتر از مقام قانون قرار دارد. علاوه بر آن درشرایطی که اکثریت بزرگی از مردم با تحریم گستردۀ نمایش انتخابات به کل حاکمیت پاسخی کوینده داده اند، و جنبش معلمان وسایر اعتراضات صنفی-اجتماعی نوبت دهنده یک برآمد گستردۀ از جنبش های گوناگون اجتماعی است، صدور حکم حکومتی برای مقابله با آن از لوازم بقاء محسوب می گردد. بنابراین می توان نتیجه گرفت که اولا برای بازجویان و مقامات قضائی مصدق ایدئی علیه اقدام علیه امنیت کشور فراهم شده است و ثانیا از آن جا که مبارزه و اعتصاب تعطیل برداریست، از این به بعد سردمداران نظام باید هرروز شاهد لگدمال شدن حکم حکومتی ولی فقیه باشند. و ثالثا صدور حکم مذبور است و پای نهادهای وابسته به حاکمیت درمیان کارگران و رحمتکشان را بدجرمی درپوشت گرد و قرار داده است (همان گونه که در مصاحبه اخیر یکی از دست اندکاران خانه کارگر با یکی از رسانه های خارج شاهدش بودیم). و بالأخره حکم فوق نشان دهنده آن است که در جمهوری اسلامی هرمبارزه ساده واولیه ولوان که در ذات خود غیرسیاسی باشد، بلافاصله و بطور مستقیم با سد دستگاه ولایت و وجود نظام حاکم مواجه می شود و مردم ناگزیرند که درحال پیشبرد مبارزات و مطالبات روزمره به سرنگونی رژیم نیز بیاندیشند.

هنوز چندگزیری از صدور فتوا و حکم حکومتی فوق نگذشته است که رندان خواب تازه ای دیده و پوست خربزه دیگر را این بار زیریای فقهای سورای نگهبان پرتاب کرده اند: معنای کلمه "رجال" در قانون اساسی درمورد شرط مذکورین رئیس جمهور و این که در نظام جمهوری اسلامی آیا اصولا زنان-بدیهی است آن دسته زنان شیعه و معتقد به تمامی موازین نظام- می توانند کاندیدای ریاست جمهوری بشوند یاشه؟. روزنامه جمهوری اسلامی مبادرت به این گونه شیطنت ها را سخت مورد مذمت قرار داده و مدعی شده است که طراحان سؤال فوق با علم به نظر و نوع پاسخ سورای نگهبان این پوست خربزه را انداده اند! درهحال باید منتظر ماند و دید که چه کسی پایش را روی این پوست خربزه می گذارد؟

3- اندرمعنای اصلاح طلبی

یکی از تناقض های موجود در منطق اصلاح طلبانی که گاهها رست ایویسیون بودن را هم می گیرند، آنست که قائل به استقلال بین هدف ها و شیوه های مبارزه هستند. براساس این منطق مثلا می توان در هدف دنبال یک

ادامه از صفحه یک

مروی بر

بهمن دلیل مقابله با آن و تعویت رشته های همبستگی درین اقشار مختلف و میان جنبش های گوناگون، بحق تبدیل به یکی از دغدغه های مهم مدافعان آزادی و برابری شده است.

چندروز پیش اطلاعیه ای با امضاء انجمن دانشجویان دانشگاه صنعتی سهند(تبریز) در حمایت قاطع از مطالبات معلمان و دفاع از سایر جنبش ها بعنوان مشی کلی این تشکل صادر گردید که درسایت های خبری هم منعکس گردید. گرچه صدور این بیانیه اندک دیرهنگام صورت گرفت، بالاین همه انتشار آن در حد خود گام مهم وامیدوار کننده ای ازسوی این دانشجویان محسوب می شود. باشد که بعنوان الگوئی هم مورد استقبال سایر تشکل های دانشجویی و سایر جنبش های اعتراضی قرار گیرد و هم از مرحله ابراز حمایت لفظی، که درجای خود مهم و ضروری است، به مرحله حمایت عملی فرارید.

2- دردرس‌های یک فتو!

گاهی ادای یک جمله کوتاه -بیوژه در مقاطع حساس- می تواند از خروارها مقاله افساگر مؤثر تریاورد. بنظر می رسد برخی رندان با وقوف به برد نیرومند این گونه اطهارانظرات، این بار پوست خربزه را زیریای شخص رهبرانداخته و با بهره گیری از شعف زاید الوصفی که از اتلاق مرتع تقلید به وی دست می دهد، طی استفتائی او را ستمتی کشانده اند که با یک فتوای دوستبری، کوزه شیر را واژگون ساخته و تمام تلاش هایی را که طی سالیان دراز صرف اثبات "مستضعف پناهی" شده است بیاد دهد. از حق نباید گذشت پوست خربزه مذبور چندان لغزنده بوده است که رهبری با گذاشتن پای خود به روی آن، حتی شکردد معمول صادرکنندگان فتوای مبنی بر صدور حکم عام بدون اشاره به مصاديق را فراموش کرده و به صدور حکم مشخص درمورد مصاديق هم پرداخت است. نتیجه آن که نظراعلام شده متأثر از مقام توأم مرجعیت و ولایت، هم خصلت فتاوی رهبران مذهبی را یافته و هم حکم حکومتی والیان را.

البته خامنه ای اگر عقل منعارفی در چنین می توانست زیرکانه ترعمل کرده و مثلًا بگوید در چنین مواردی مطابق "قانون" عمل شود. قانونی که وضع کردنش برای دستگاه ولایت نباید سخت تراز پختن نان در تور باشد. باین ترتیب می شد هم حرمت ظاهری قوانین خود ساخته را حفظ کرد و هم با صدور بی دریی احکام حکومتی میلیون ها شهروند و میلیون ها رحمتکش را این سان بطور بیواسطه دربرابر نظام و شخص ولی فقیه قرار نداد.

معهنا صدور فتوا در شرایط کنونی را ناید تصادی تلقی کرد. چرا که مرحله کنونی مرحله حذف باصطلاح حاکمیت دوگانه در بالاست. و این به معنای آنست که با

اطلاعیه مشترک شش حزب و سازمان سیاسی پیرامون تظاهرات مردم در شهرهای کردستان ایران

ادامه از صفحه شش

مروری بر

چند شهر کردستان، در روزهای اخیر شاهد اجتماعات مردمی و سپس درگیری ماموران حکومتی با اهالی این شهرها بوده اند. بریایه گزارشات رسیده، دری اعلام تصویب قانون اساسی موقت عراق از طرف شورای موقت حکومتی این کشور که در آن حقوق مردم کردستان عراق در چارچوب کشور عراق به رسمیت شناخته شد، هم میهمان کرد ما بمنظور نشان داد استیقان و شادی خود از این واقعه، دست به تجمع هایی درستندج، بانه، سریوان و پیرانشهر زدند و از این تصمیم حمایت کردند. این تجمع ها اما در همه این شهرها و در ابعادی متفاوت با دخالت و واکنش نیروهای نظامی و انتظامی جمهوری اسلامی مواجه شد و در نتیجه موجب حمله ماموران حکومت به اهالی گردید. در اثر این تنشی ها تاکنون دهها نفر از اهالی کردستان مجرح شده اند و گفته می شود که یکی از تظاهرکنندگان زخمی در بیمارستان جان سپرده است. صدها نفر از جوانان سنتندج، سریوان، سقز، بانه، مهاباد، بوكان و پیرانشهر توسط ماموران بازداشت شده اند و به ده ها ساختمان دولتی و نظامی در این شهرها خسارت وارد آمده است. مطابق آخرین گزارشات دراین شهرها حالت حکومت نظامی اعلام ناشده برقرارگردیده و نیروهای رژیم درخیابان ها و میادین این شهرها مستقر هستند. ما امضاکنندگان این اطلاعیه، با حمایت از حق طبیعی مردم کردستان ایران در همبستگی با مردم کردستان عراق، دخالت های تحریک آزادی بی فید و شرط و فوری همه محکوم می کنیم و خواستار آزادی بی فید و شرط و فوری همه بازداشت شدگان تظاهرات اخیر کردستان هستیم. حکومت جمهوری اسلامی که تاکنون با سرکوب گسترده و بیوسته مردم کردستان و انکار خشن خواست های ملی آنها، بیوهوده و ناکام، خواسته است آرامش گورستانی در این منطقه از میهنمنام برقرار کند، نمی خواهد بداند که مطالبات ملی مردم کردستان و پشتونه مبارزان این مطالبات چنان در این مردم ریشه دار است که هر خبری و واقعه ای در پیوند با این خواست ها، در هر کجا که باشد، عکس العمل آنان را بدنبال خواهد آورد. سرکوبگران حاضر نیستند چشم بر علت ها بار کنند، اما آماده سرکوب معلول ها هستند. ما همواره گفته ایم و باز تکرار می کنیم که حل مساله ملی در کردستان و در سراسر ایران، تنها از طبق سیاسی و فقط با پذیرش حقوق دموکراتیک کردها و دیگر خلق های ساکن ایران میسر است. مردم کردستان ایران حق دارند که با کردهای عراق و ترکیه ایزرا همبستگی کنند ولی بیشتر از آن از این حق بخوردارند که خواست های ملی و دموکراتیک خود را در ایرانی آزاد و دموکراتیک محقق بینند. تا این حق تامین ننشود، جرقه مقاومت های مردمی و سرکوب های حکومتی بر جای خود پا بر جاست و در نهایت، پیروزی از آن مردم کردستان ایران می باشد. ما همه آزادخواهان را فرمیخوانیم که از خواسته های برجو مردم کردستان پشتیبانی کنند.

26 اسفند 82

اتحاد انقلابیون کردستان
سازمان اتحاد فداییان حلق ایران
حزب دمکرات کردستان ایران (اکثریت)
شورای مرکزی سازمان فداییان حلق ایران (اکثریت)
کمیته مرکزی سازمان کارگران انقلابی ایران
کومه له - سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان

جمهوری لائیک بود(همان گونه که برخی از آن ها 25 سال است دنیالش هستند) و لی در عمل پای بند مبارزات "قانونی". علوی تیار این دوگانگی را تحت عنوان هدف های "انقلابی" و شیوه های اصلاح طلبانه فرموله کرده است. اما از آن جاکه تناقض فوق دروند اجتناب ناپذیر قطب بندی مبارزات سیاسی و اجتماعی تشدید می گردد، بنچار یا باید هدف های باصطلاح انقلابی را تقلیل داد و آن ها را مات کرد و یا آن که شیوه ها را متناسب با هدف ها ارتقاء داده و کارآ ساخت. خود علوی تیار درکشاکش بین این دو، بر تقلیل هدف یعنی تبدیل دمکراسی به مردم سالاری دینی تأکیدکرده و با پیش کشیدن اسلامی بودن جامعه، عملاً با جدائی دین از حکومت به مخالفت برمی خیزد. او حتی به نحوی از جنایات گذشته رژیم دفاع کرده و می گوید اگر قرار به انتقاد از گذشته باشد باید هم رژیم و هم اپوزیسیونی که بزعم وی دمکرات نبوده است، هم زمان و هم از مردم استغایش از نمایندگی مجلس ابراز کرد، فرصت را برای انتقاد قرارگیرند! محسن آرمین نیز در سخنرانی که بمناسبت دفاع از گذشته پرافتخارش از دست نداد.

آخر روزنامه شرق مصاحبه ای با محسن میردامادی رئیس کمیسیون امنیت مجلس و یکی از عناصر کلیدی اصلاح طلبان مغضوب جناح حاکم بعمل آورد. او دراین مصاحبه می کوید "وقتی ما به عنوان یک جربان اصلاح طلب می خواهیم اصلاحات انجام دهیم، یعنی که کلیت نظام را پذیرفته ایم و می خواهیم همین نظام را اصلاح کنیم و نمی خواهیم نظام دیگری بوجود آوریم". بگفته وی کسانی که حاضرند در چارچوب قانون کارکنند خودی محسوب می شوند و کسانی که حاضر نیستند در چارچوب قانون کارکنند غیرخودی. برهمین پایه همکاری و ائتلاف جهیه مشارکت با بخش سنتی و یا بخش مردن بدان سبب است که هیچ کدام قصد ندارند نظام دیگری را جایگزین نظام جمهوری اسلامی کنند.

پارادوکس موجود در منطق اصلاح طلبان باصطلاح پیگیر و تحول طلب و آنانی که در تحلیل نهانی هم چنان به امکان تمکین رژیم دخیل بسته اند، با تنگ ترشید هرچه بیشتر مجازی "قانونی" بیشتر می شود. آن ها همان طورکه محسن میردامادی می گوید یا باید فکر تغییر نظام را بالکل کنار نهند و یا آن که پای به وادی مبارزات فرافقانونی بعنوان یکی از مختصات دوره جدید بگذارند.

27 اسفند 82

تاواقعی، به عبارت دیگر گاهی بخشی از بدھی خودرا به بانک مرکزی با یک چک پرداخت میکند و مجددا آن را با یک چک به عنوان وام بازپس میگیرد.^(۵) آنچه برسر پول مردم رفته اینست که از بانک مرکزی اخذ و به مصرف حقوق کارمندان رسیده است. به بیان ساده حکومت جمهوری اسلامی علاوه براینکه کل در آمدھای حاصله از نفت و دیگر ذخایر زیرزمینی راغرت میکند و هیچ کارشناسی هم نمی پرسد پاجرات نمیکند پرسید این درآمدها کجا میروند که دولت باید برای پرداخت حقوق کارمندان به حساب جاری و پس انداز مردم دست درازی کند، در همین مدت کوتاه ۱۶ درصد پول حقیقی موجود مردم را نیز چپاول کرده است. این وضعیت درست سه سال پس از حلیل آقای علی رشیدی استاد دانشگاه تهران است که گفته بود طبقه سیاسی حاکم طی دوره گذشته بیش از ۴۰۰ میلیارد دلار در آمدھای ارزی ایران از محل صادرات نفت، صادرات غیر نفتی، موجودیهای ارزی و طلب های ارزی ایران از کشورهای مختلف و نیز وامها و اعتبارات اخذ شده را بالاکشیده است. تعجب اور اینکه آقای حسین ادیب در عین حال که به درستی اشاره میکند که: "یک موج تورمی در کشور ایجاد میشود که برندۀ آن طبقه یک کشور است. تورم ۳۰ درصدی پولدار را پولدارتر میکند و قیفرار قیفتر".^(۶)

راه برون رفت راه رچه خصوصی کردن داریهای دولتی میداند. این راه حل نولیبرالی حتی در پیشرفتۀ ترین کشورهای سرمایه داری جزفاً جعله برای مردم ارمغان دیگری به همراه نداشته است. کافی است آقای ادیب نتایج تحقیق این سیاست که خان تاجر و شرکای دیگر او در اروپا پیش بردن را بررسی کند، آنگاه برای بررسی دقیق تر به اندازه کافی آمار و ارقام در اختیار خواهد داشت. بلایی که دولت تاجر و شرکای سرمایه دار خصوصی اش برسر بهداشت، درمان و راه آهن انگلیس آورده‌ند هنوز هم جبران نشده و آنچه در این باره هر روزه مبنیویست نشان میدهدکه برای جبران آن در اینده نزدیک هم چشم اندازی در کار نیست. اما در کشور ما این راه کار هم تاکنون چندین بار تجربه شده و جزییکارسازی های گسترده حاصل دیگری نداشته است. تازه این راه کار فقط برای ثبت و ضعیت به شکل کنونی آن است که تنجه اش رادر اعتمادات و اعتمادات مزد و حقوق بگیران و هزاران کارگر و کارمند بی کار و مستاصل هر روزه شاهدیم. دمل سلطانی را نمیتوان با مسکن معالجه کرد. راه حل برداشتن کامل آن است. پیش صحنه ظاهر شدن آقای توکلی و حداد عادل بار دیگر نشان داد که مردم در "نه" گفتن به کل رژیم تاپه حد بر حقدو تاکجا باعوم فربی اینان آشنا. شکوفایی هرچه بیشتر این بیداری در آستانه سال نوآرزوی ماست.

زیرنویسها:

- ۱- مصاحبه احمد توکلی و حداد عادل با ایسنا مندرج در تارنماه اعتماد
- ۲- همان مصاحبه
- ۳- مقاله محمد حسین ادیب در تارنماه ایران چاپ.
- ۴- همان مقاله
- ۵- همان مقاله

انتلاف آبادگران یا اتحاد غارتگران؟!

جمشید پدرام

ولی مطلقه فقیه و موتلفین رنگارنگش بیس از پایین کشیدن پرده نمایش قلابی انتخابات اقایان احمد توکلی و حداد عادل، دونتن از مهرهای اصلی خود را به پیش صحنۀ فرستادند تا عنوان اعضاء ثابت مجلس هفتم گوشۀ هایی از برنامه آینده حاکمیت راعلان گشند. آنها در زمینه آزادی های سیاسی، اقتصاد و روابطه با خارج مخصوصاً با امریکا نسبتاً به تفصیل مصاحبه کردند پرداختن به هر سه زمینه از حوصله این نوشته خارج است، اما از آنجا که هر دو این نمایندگان بر "خدمت رسانی به مردم" ، "خدمت بیشتر به مردم" ، "رفع فقر و فساد و بیکاری" ، "مابه رشد عدالت محور و توزیع درآمدین تمام قشرها توجه می کنیم". و شعار: پیشرفت، خدمت و کار برای مردم "(۱) بسیار داد سخن داده اند، جادار بینیم آقایان چگونه میخواهند این عدالت محوری را پیش ببرند!! وقتی مصاحبه گشند از آقای توکلی می پرسد این احتمال وجود دارد که مجلس هفتم از ذخایر صندوق ارزی برای زمینه سازی جهت انتخابات ریاست جمهوری استفاده گشند، در پاسخ ایشان جواب میدهد: "البته اگر تا آن زمان چیزی از صندوق ارزی باقی بماند! صندوق ارزی تأمیس شد تا مازاد ارزی در آن ذخیره شود به نحوی که ۵۰ درصد از آن برای رشد اقتصادی استفاده و ۵۰ درصد آن هم ذخیره بماند که از سال ۷۹ تا الان همواره بیش از ۵۰ درصد از درآمدهای ارزی از آن برداشت شده است." (۲) آقای عادل حداد در پاسخ به همین سوال پس از طرفه رفتن از پاسخ به اصل سوال میگوید "البته انکار نمی کنیم که طبعاً عملکرد مجلس هفتم در مسائل سیاسی از جمله انتخابات ریاست جمهوری موثر خواهد بود". (۳)

آقای محمد حسین ادیب از جمله کارشناسان اقتصادی است که یک قلم از پولی را که این آقایان میخواهند همراه خارت گشند در مقاله ۱۳ مارس خود تحت عنوان "تغییر ناگهانی استراتژی اقتصادی ایران" بر ملا می کند. او در این مقاله که در تاریخ اخبار روز آمده مینویسد: "تصویب شش و نیم میلیارد دلار از حساب ذخیره ارزی به معنای تورم حداقل ۲۵ تا ۳۰ درصدی در سال ۸۳ خواهد بود و این در شرایطی است که تورم به طور متوسط طی ۵ سال گذشته پانزده درصد بوده است". (۴) یعنی باید اولین گام نامیمون آقایان را در راه خدمت به مردم" دوپر ابر شدن تورم بدانیم آقای ادیب در همین مقاله اشاره میکند که بانک مرکزی باید طی سه سال آینده همچون سه سال گذشته سالانه سه میلیارد دلار وام خارجی پردازد که به قیمت کنونی میشود ۲۴۰۰ میلیارد تومان. این مبلغ را بانک مرکزی نمیتواند پرداخت کند زیرا درآمد نفت به جیب دولت ریخته میشودونه بانک مرکزی. در واقع بانک مرکزی امروزه یا باچاپ اسکناس سرپاس است یا ذخیره قانونی. ذخیره قانونی، اما، طبق گفته آقای حسین ادیب ۱۶ درصد است و مهمترین منبع پولی بانک برای وام دادن دولت. اما دولت وامی که از بانک مرکزی: "اخذ میکند را پرداخت نمی کند و اگر پرداخت کند حالت حسابداری دارد

حکومت می دادند و خواست عمومی رفراندوم را فریاد می زدند. از جمله شعارهای این حرکت اعتراضی عبارت بودند توب تانک ، مسلسل ، دیگر اثر ندارد. انان خطاب به انصار حزب الله می گفتند شیره ای برو گمشو . جوانان همچنین خاتمه رئیس جمهور اسلامی را نیز مسخره کرده و با ضرب تبعک علیه او شعار می دادند.

گزارشهای دیگر حاکیست که در فلکه هفت حوض نارمک نیز هزاران نفر جمع شده و به اتش بازی مشغول شدند. در شهرک غرب و میدان انقلاب تهران جوانان اتش برپا کرده و زیر پای ماموران انتظامی که در محل ایستاده بودند ترقه پرتاب می کردند. سراسر منطقه را دود فرا گرفته بود. در مقابل کوی دانشگاه تهران جوانان با نارنجک به یکی از اتوموبیل های مرسدس بنز نیروی انتظامی حمله کردند. در این منطقه چند بسیجی که قصد حمله به دانشجویان را داشتند در یک اقدام دلiranه توسط جوانان محل با ترقه و نارنجک دستی مورد حمله قرار گرفتند که منجر به مجروح شدن و گریختن بسیجی ها شد. یکی از بسیجی ها که در حال دستگیری یک دانشجو بود توسط یکی از جوانان شجاع با نارنجک دست ساز مستقیماً مورد حمله قرار گرفت و به شدت مجروح گردید. مردمی که شاهد این صحنه بودند شروع به کف زدن کردند. در همین حال دانشجویان شعار می دادند ملت دانشجو ، اتحاد اتحاد = دانشجو معلم کارگر ، اعتضاب اعتضاب = دیکتاتور حیا کن ، مملکتو رها کن . بنا به گزارس دیگری در کوی نصر تهران ساعت ۱۰.۴۵ دقیقه شب در میان نیروهای ضد شورش که با تجهیزات کامل مستقر شده بودند انفجار مهیبی رخ داد که باعث مجروح شدن حدائق بیست تن از انان گردید، شدت انفجار به حدی بود که تمام منطقه را به لرزه در اورد. در شهرهای دیگر کشور نیز مراسم مشابهی برگزارشد. در چالوس صدای نارنجک و ترقه در همه جا طین افکن بود. جوانان این شهر روی یک بادکنک بزرگ نوشته بودند رفراندوم رفراندوم ، راه نجات مردم. در قزوین در خیابان هادی عباد جوانان یک خودروی پلیس را اتش زدند. در اردبیل علیرغم اینکه امام جمعه جنایتکار این شهر مردم را از برگزاری مراسم چهارشنبه سوری منع کرده بود اما تمام مردم و جوانان به خیابانها ریخته و این جشن ملی را برگزار کردند. در شهر سراب در اذربایجان مردم و جوانان نیروهای بسیجی را که قصد بر هم زدن مراسم را داشتند فراری دادند.

گزارشهای تکمیلی از جشن چهارشنبه سوری در شهرهای مختلف ایران حاکیست که این مراسم در بسیاری از مناطق به درگیری با ماموران حکومتی کشیده شده است. در مشهد جشن سنتی چهارشنبه

مردم در روز چهارشنبه سوری ،

آتشی به وسعت ایران بپا کردند !

بر اساس گزارشهای رسیده از شهرهای مختلف ایران، مردم و به ویژه جوانان جشن چهارشنبه سوری امسال را با شکوه هر چه تماضر برگزار کردند. در تهران جوانان دلیر در خیابان سجاد نارنجک و ترقه پرتاب کرده و عکس خامنه ای را به اتش کشیدند. به رغم اینکه نیروهای سرکوبگر در صحن حضور داشتند جوانان شعار می دادند توب تانک بسیجی، دیگر اثر ندارد . در خیابان اریا شهر تهران جوانان دختر و پسر در حالیکه از روی اتش می پریدند علیه سران علاوه بر عکس خامنه ای، شعار می دادند. جوانان تهران علاوه بر عکس خامنه ای، پرچمی را که ارم عقرب جمهوری اسلامی روی آن بود به اتش کشیدند. ماموران نیروی انتظامی که در محل حضور داشتند جرات نزدیک شدن به جوانان را نداشتند. در کرمان در خیابان شهدا در حالیکه صدای انفجارهای پی در پی ترقه و فششه لحظه ای قطع نمی شد، مردم و جوانان یک خودروی پلیس را به اتش کشیدند. انها فریاد می زدند رفراندوم رفراندوم ، این است شعار مردم. جوانان کرمانی متصرف خامنه ای ولی فقیه رزیم اسلامی را به اتش کشیدند. در تبریز، قزوین ، چالوس ، کرمانشاه ، ستنده و بسیاری دیگر از شهرهای ایران مراسم مشابهی برگزارشد. در جریان مراسم چهارشنبه سوری در فردیس کرج مردم به منزل امام جمعه جنایتکار این شهر حمله کرده و ان را به اتش کشیدند. جوانان با نیروی گارد ضد شورش درگیر شده و به سوی انها نارنجک پرتاب می کردند. جوانان شعارهایی علیه سران

راه رسیدند. مردم با پیاده کردن راننده ها از اتوبوس با سردادن شعارهایی علیه جمهوری اسلامی ابتدا شیشه های اتوبوس ها را شکستند و سپس با نارنجک اتوبوسهای زرد را به قول خودشان پلنگی کردند. روزنامه حکومتی جمهوری اسلامی نیز طبق معمول جوانان ایرانی را ارزال و اوپاش نماید و نوشت این عده به بعنه چهارشنبه سوری اقدام به رقص و پایکوبی کردند بطوریکه تا حدود ساعت ۱۲ شب بعضی از معابر را مسدود نمودند. این روزنامه نوشت از کرمان نیز خبر میرسد عده ای در محل جاده هفت باع حضور یافته و به بعنه برگزاری مراسم چهارشنبه سوری اقدام به رقص و پایکوبی نمودند و با اتش و روشن کردن مواد محترقه به اسفالت جاده و تبلوهای نصب شده در بلوار خساراتی وارد اورند. (به نقل از سایت پیک ایران)

تظاهرات کارگران شرکت لوله سازی اهواز

به دنبال عدم دریافت بیش از ۸ ماه حقوق کارگران شرکت لوله سازی خوزستان کیلومتر ۹ جاده اصلی اهواز را بستند. ابوطالبی دبیر اجرایی خانه های کارگر جنوب کشور به ایننا گفت: کارگران شرکت لوله سازی خوزستان که حدود ۸ ماه است حقوق و مزایا دریافت نکرده اند، در پی دریافت وام ۵۰۰ میلیون تومانی مدیریت و عدم دریافت حقوق معوجه دست به واکنش های مختلفی زندگی افزود: مدیریت ۵۰۰ میلیون تومان وام دریافت کرده اما ادعایی کند این مبلغ ۳۰۰ میلیون تومان است و تا امروز نیز از پرداخت حقوق کارگران خودداری کرده است که به دنبال آن کارگران از این اقدام مدیریت خشمگین شده و اقدام به بستن جاده اصلی اهواز کردند.

ابوالطالبی گفت: از آچایی که کارگران این شرکت از روزنامه اطراف هستند، اهالی روزنامه ای نیز به جمع آنان پیوستند و در حال حاضر هر دو باند جاده بسته است و کارگران معرض اقدام به اتش زدن لاستیک در وسط جاده کرده اند.

وی افزود: کارگران این شرکت که بیش از ۵۰۰ نفر هستند دو روز قبل در چهار راه اصلی شهر تجمع کردند، اما هیچ پاسخی از مسوولان ننتیزند و روز گشته نیز این اعتراض ها ادامه داشته که در نتیجه به این نقطه رسیده است.

ابوالطالبی گفت: با توجه به روند تجمع و اینکه هر لحظه به جمع کارگران معرض افزوده می شود، احتمال درگیری وجود دارد و انتظار می رود مسوولان قبل از بروز هرگونه معضل جدی اقدامی عاجل به عمل آورند.

جمع اعتراضی صیادان در بندر انزلی

جمعی از صیادان زحمتکش شناورهای ماهی کیلکا در گیلان برای دومنین بار در محل اداره کل شیلات استان در بندر انزلی تجمع اعتراضی بر پا کردند. این تجمع روز سه شنبه صورت گرفت و صیادان خواستار پرداخت سریعتر خسارات تعیین شده توسط دولت

سوری با دخالت نیروهای انتظامی به خشونت کشیده شد. از ساعت شش بعد از ظهر تمام خیابانهای منتهی به بلوار سجاد توسط ماموران انتظامی مسدود گردید و مردم از کوچه پس کوچه ها خود را به محل مراسم میرسانند. صدای انفجار ترقه و نارنجک های دستی با ورود نیروهای ضد شورش هر لحظه زیاد تر می شد. این نیروها به همراه لباس شخصیها با باقی و گمربند به جان جوانان افتداده و انها را وحشیانه کنک می زدند. جوانان نیز در جنگ و گریز با این ماموران تا پاسی از شب مراسم چهارشنبه سوری را برگزار کردند. در پزد حدود سه هزار تن از مردم و جوانان این شهر تجمع کرده و مراسم چهارشنبه سوری را برگزار کردند. در خیابان اصلی صفائیه قبیل از میدان اطلسی یک حوان ترقه ای انداخت که یک مامور انتظامی او را بطور وحشیانه ای کنک زده و بازداشت نمود. مردم حدود ساعت هفت شب شروع به ترقه انداختن و منجر کردن نارنجک و فشنجه کردند. ساعت هشت و سی دقیقه حدود صد نفر از جوانان به سر دسته لباس شخصیها حمله کرده و او را به شدت گوشمالی دادند. از ترس گسترش اعتراض مردم و جوانان، بگان ویژه ضد شورش وارد صحنه شد اما جوانان پی اعتنا به انها یکصدا شعار می دادند توب پ تانک بسیجی، دیگر اثر ندارد.

جمعیت سپس بطرف خودروهای پلیس حمله کرده و تمام شیشه های ان را شکستند. ماموران انتظامی از ترس خشم مردم پا به فرار گذاشتند. در تهران در خیابان بیست و یک متري دهقان دسته های موتور سوار که از بسیجیها و چماداران رزیم بودند به پسران و دختران حمله ور شده و انان را مورد ضرب و شتم قرار می دادند. انها مردم را وادار می کردند به داخل خانه های خود بروند. در این میان دو تن از ماموران لباس شخصی به طرز وحشیانه ای به یک نوجوان پورش برده و به شدت او را مورد ضرب و شتم قرار دادند بطوریکه وی را به بیمارستان منتقل نمودند. در میدان محاسبی تهران به رغم تدابیر شدید امنیتی جوانان مراسم چهارشنبه سوری را برگزار کردند. این جوانان با انداختن ترقه به سوی نیروهای انتظامی در برابر پورش انان مقاومت می کردند. در ساعت ۹:۳۰ دقیقه شب انفجار شدیدی در میدان محاسبی روی داد که خساراتی وارد ساخت. در هفت حوض و فکه دوم نیروی هوانی حدود ۱۰ هزار نفر از مردم و جوانان تجمع کرده و با انفجار ترقه و نارنجک های دست ساز مراسم چهارشنبه سوری را گرامی داشتند. ساعت ۱۱ شب ماموران سرکوبگر به جمعیت پورش بردن اما این پورش در فلکه دوم نیروی هوانی باعث درگیری شد. جوانان خشمگین شیشه های بانک ملی و صادرات را شکستند. ماموران حکومتی که با ۱۵ دستگاه مینی بوس و تویوتا به محل امده بودند به جوانان حمله کردند که با مقاومت انان روبرو شدند. جوانان منطقه شاداباد تهران نیز در شب چهارشنبه سوری به شعار دادن علیه جمهوری اسلامی پرداخته و شیشه های اتوبوس های شرکت واحد را شکستند و با ماموران سرکوبگر انتظامی درگیر شدند. سایت حکومتی بازتاب متعلق به محسن رضائی به گوش ای از این اعتراض مردم اعتراف کرد و نوشت در این منطقه فقر نشین تهران (شاداباد) که یک پارکینگ اتوبوسهای شرکت واحد در ان قرار دارد در شب چهارشنبه سوری مراسم اتش بازی و پایکوبی برآورد که اتوبوسهای شرکت واحد از

۶. تعیین زمان مشخص به منظور اعطای اقامت به پناهندگانی که سالها بدون دریافت اقامت مطمئن در آلمان هستند از همه انسانهای آزاده می خواهیم از پناهجویان متحصن حمایت کنند."

در همین رابطه هم رادیو برابری و هم رادیو فردا گفتگوهایی با "عادل مرادی" یکی از سازماندهندگان این حرکت اعتراضی داشته اند و خبر حرکت نیز انعکاس وسیعی در رسانه ها داشته است.

تظاهرات جهانی علیه جنگ ، در سالگرد اشغال عراق !

در روز شنبه 20 مارس ، به انگیزه سالگرد اشغال نظامی عراق توسط امپریالیسم امریکا و متدينیش ، مارشی عظیم و صلح طلبانه در بسیاری از کشورهای جهان برپا شد . شرکت کنندگان در این تظاهرات بین المللی ، ضمن مخالفت با جنگ و دفاع از صلح ، دست به افشاری اهداف واقعی دولت بوش از تهاجم به عراق زدند و معتقد بودند که این جنگ ، عوض مبارزه با " تروریسم " سبب رشد نجومی آن شده است .

در ونکور کانادا این تظاهرات با شرکت حدود سی هزار نفر برگزار شد . نوام چامسکی (اندیشه پرداز متفرقی و معروف امریکایی) یکی از سخنرانان اصلی تظاهرات ونکور بود .

عکسی از شرکت نوام چامسکی در تظاهرات ونکور

شدن. این گروه از صیادان اعلام کردند تا زمانیکه خسارت تعیین شده انها پرداخت نشود به اعتضاب جمعی خود ادامه خواهند داد. رئیس انجمن صنفي صیادان کیلان میانگین بدھکاری هر شناور صیادی در استان گیلان را 700 تا 800 میلیون ریال ذکر کرد و گفت صید ماهی کیلان در سال جاری 90 درصد کاهش یافته است. لازم به ذکر است که 110 فروند شناور در استان گیلان به صید کیلان اشتغال دارند.

تظاهرات ایستاده در لندن در حمایت از اعتضاب معلمان

در تاریخ شنبه 24 اسفند برابر با 13 مارس در مقابل سفارت جمهوری اسلامی در شهر لندن تظاهرات ایستاده ای برپا شد. تجمع کنندگان با حمل پلاکارد، دادن شعار و پخش اعلامیه بر خواستهای برحق معلمان پایی فشرند و سیاستهای رژیم اسلامی در عدم پاسخگویی به این خواستها و نیز دستگیری و ارتعاب رهبران این حرکت را محکوم نمودند. حمایت از حرکات اخیر مردم کرد در شهرهای کردستان ایران بخشی دیگر از خواسته های تظاهر کنندگان بود. این حرکت بعد از دعوت کمین دفاع از مبارزات مردم ایران و نیز تعدادی از سازمانهای چپ ایرانی از جمله سازمان ما برگزار شد.

اعتراض گسترده پناهجویان ایرانی در لایپزیک (آلمان)

گروهی از پناهجویان ایرانی با تمایلات سیاسی متفاوت که در خانه های پناهندگی در شهر لایپزیگ زندگی می کنند، در اعتراض به فشار فزاینده روحی، اجتماعی و اقتصادی در خانه های پناهندگی و نیز در اعتراض به رفتار نایکسان و بی ضابطه مقامات تصمیم گیرنده با پناهندگان دست به تحصنی به مدت ۹ روز در مرکز شهر لایپزیگ زدند.

پناهندگان متحصن لایپزیگ خواستهای خود را تقریر کرده و طی اعلامیه ای در سایتها فارسی اینترنتی و نیز به زبان آلمانی منتشر کرده اند. این اعلامیه به احزاب سیاسی و مقامات دولتی تصمیم گیرنده در باره پناهندگان در آلمان عرضه گشته است. پناهجویان خواستهای خود را چینی بیانشده اند :

۱. به رسمیت شناختن حق پناهندگی با توجه به نقض حقوق بشر در ایران
۲. استفاده از وکلای رایگان در جریان پناهندگی
۳. عدم اخراج متقاضیان پناهندگی برای کشورهایی مثل ایران که شکنجه و اعتراض گیری خشن در قانون گذاری آن منظور است
۴. لغو قوانین مربوط به اخراج به کشورهای سوم
۵. لغو تبعیض و تامین حداقل استاندارد زندگی برای پناهجویان، از جمله سکونت در منزل، دریافت کمک به شکل پول نقد، آزادی رفت و آمد، اجازه کار و انتخاب آزادانه پر شک

اقدامات سرکوبگرانه سعی کرده که با شایعه استعفای مقدم نجف نژاد اوضاع را آرام کند.

شورش مردم فریدون کنار که نمونه تازه ای از سلسله اعتراضاتی است که در سراسر کشور علیه نهود برگزاری انتخابات فرمایشی مجلس هفتم روی میدهد بخوبی نشان میدهد که تحریم گسترده انتخابات توسط مردم ایران نه یک اقدام منفعل بلکه حاکی از خشم و انرژی متراکمی است که در اعماق میخوشد و شورش مردم فریدون کنار جرقه ای از این آتش فشانی است که امید است بزودی پوسته استبداد دینی را ذوب و ویران سازد.

با درود به مردم قهرمان فریدون کنار و آرزوی تداوم مبارزات آزادیخواهانه آنان و تعامی مردم ایران !

کمیته مرکزی سازمان کارگران انقلابی ایران

۲۵ اسفند ۱۳۸۲ / ۱۵ مارس ۲۰۰۴

= پوزش =

به دلیل تراکم مطالب و گزارشات ، قادر به چاپ بخش دوم دیدگاه شهاب برhan ، نبودیم ضمن پوزش از خوانندگان و نویسنده عزیز ، ادامه مقاله در شماره بعد درج خواهد شد.
(تکبرگی راه کارگر)

شورش مردم فریدون کنار (مازندران) جرقه ای تازه از خشم فروخته مردم !

از روز جمعه ۲۲ اسفند اعتراضات گسترده ای در شهر فریدون کنار در استان مازندران علیه نقاب انتخاباتی توسط شورای نگهبان روی داده که هنوز نیز بطور کامل فروکش نکرده است.

بنا بر گزارش ایسنا، پس از برگزاری انتخابات هفتمین دوره مجلس شورای اسلامی در حوزه انتخابیه بابلسر، فریدون کنار، حجت الله روحی به عنوان منتخب اول این حوزه معرفی شد. اما پس از رسیدگی به شکایات، شورای نگهبان اعلام کرد که مقدم نجف نژاد در این حوزه انتخابیه حائز رای اکثریت شده است. این خبر قبل از اعلام رسمی از صدا و سیما در منطقه پخش شده بود و در نتیجه از بعد از ظهر روز جمعه حرکات اعتراضی مردم بتدریج شکل گرفت. در ادامه این حرکات اعتراضی صبح روز شنبه ۲۳ اسفند مردم معارض در مقابل منزل امام جمعه شهر تجمع کردند اما از آنجا که امام جمعه همراه خانواده اش از هراس جنبش خود انگیخته مردم منزل را ترک گفته بود، سیل جمعیت وارد خانه وی شد و با تخریب وسایل خانه خشم خود را بروز داد. سپس مردم شورشی که اکثر آنها را جوانان ۱۸ تا ۲۰ ساله تشکیل میدادند، بسمت پاسگاه شماره ۱۴ نیروی انتظامی پورش برده و تابلو و در ورودی آنچه را شکستند و قصد ورود به پاسگاه را داشتند که با مقاومت و تیراندازی مامورین روبرو شدند. همچنین طبق گزارش ایسنا با اینکه جاده بابلسر فریدون کنار در ساعت سیزده روز شنبه توسط نیروهای انتظامی بسته شده بود اما بخشی از مردم که به سمت بابلسر در حرکت بودند حوالی ساعت پانزده روز شنبه به شهرک خزر شهر شمالي یورش بردن و اقدام به تخریب گاردهای بتونی وسط جاده کردند. در جریان این اعتراضات روز یکشنبه نیز مردم به ساختمان سازمان تبلیغات اسلامی و یکی از ساختمان های سپاه نیز خساراتی وارد کردند.

بنا بر گزارش ایسنا تاکنون خبر زخمی شدن ۱۶ نفر دریافت شده که دو نفر آنان توسط تنگ ساقمه ای یا گلوله های پلاستیکی مصدوم شده اند. حکومت علاوه بر